Dosarul nr.2i-2-1/2023
nr.e.2-210013728-2i-24072023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

1 aprilie 2024 orașul Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Telenești)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Ludmila Iarmaliuc
grefier Liliana Levițchi

în lipsa:
-lichidatorului S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie,
-pârâtului societatea cu răspundere limitată „Miacro" reprezentat de administratorul insolvabilității Bunescu Gheorghe, cerere de examinare în lipsă din 31.01.2024,

a examinat în sediul instanței, în ședință judiciară publică, cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie împotriva societății cu răspundere limitată „Miacro" (în proces de insolvabilitate), privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, declararea nulă a facturii fiscale din data de 31 iulie 2020, aducerea părților la poziție inițială și revendicarea bunurilor mobile,

a c o n s t a t a t

La data de 1 februarie 2023, lichidatorul S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie a depus la Judecătoria Orhei o cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Miacro" (în proces de insolvabilitate), privind declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020 și aducerea părților la poziție inițială.

În motivarea acțiunii civile lichidatorul a invocat că, prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din data de 6 iunie 2022 a fost desemnat în calitate de lichidator al S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie.

A menționat că, potrivit informației eliberate de Direcția de înmatriculare vehicule a indicat că societatea cu răspundere limitată „Crioledimus" a avut

înregistrate cu drept de proprietate privată unități de transport, pe care le-a înstrăinat în perioada 13 august 2020-2 septembrie 2020.

Relevă că, la data de 13 august 2020 s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.1, între societatea cu răspundere limitată „Crioledimus”, în calitate de vânzător în persoana administratorului ***** și societatea cu răspundere limitată „Miacro”, în calitate de cumpărător, în persoana administratorului *****, a vândut, respectiv a cumpărat unitatea de transport *****.

A atras atenția că, conform contractului unitatea de transport, a fost cumpărat la prețul de 350 lei, însă potrivit informației de pe siturile specializate în vânzarea unităților de transport un astfel de transport, anul fabricării 2008, este scos la vânzare cu prețul de 235 799 lei.

Consideră că, prețul de vânzare-cumpărare este disproporțional majoră dintre interesele vânzătorului și cumpărătorului, de fapt contractul este fraudulos, având scopul de a scoate bunul din masa debitoare, pentru a nu putea fi urmărite de creditorii masei.

Cere lichidatorul S.R.L. „Crioledimus” Gîndea Anatolie declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020 și aducerea părților la poziție inițială.

La data de 28 martie 2023, pârâtul societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate), în persoana administratorului insolvabilității Bunescu Gheorghe, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței a invocat că, suma contractului de vânzare-cumpărare a autovehiculului a constituit suma de *****, ci nu suma de 350 lei, conform facturii fiscale seria ***** și a actului de primire-predare a autovehiculului din 13.08.2020, parte componentă a contractului de vânzare-cumpărare din 13.08.2020.

A susținut că, probele prezentate de reclamant nu corespund realității și urmează a fi examinate în cumul cu actele contabile și juridice aferente tranzacției de vânzare-cumpărare.

Cere reprezentantul pârâtului respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din data de 12 iulie 2023, a fost strămutată cererea înaintată de lichidatorul S.R.L. „Crioledimus” Gîndea Anatolie împotriva societății cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) privind declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13

august 2020 și aducerea părților la poziție inițială, după competență instanței de insolvabilitate, în procedura căruia se află dosarul de insolvabilitate.

Astfel, la data de 01 august 2023 pricina civilă a fost primită spre examinare în procedura judecătorului Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) Ludmila Iarmaliuc.

La data de 3 ianuarie 2024 lichidatorul S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie, a depus cerere de modificare a pretențiilor din cererea de chemare în judecată și cere declarare nulă contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, declararea nulă a facturii fiscale seria ***** din data de 31 iulie 2020, aducerea părților la poziție inițială și revendicarea bunului mobil:-autocamionul *****, iar în lipsa acestuia de a încasa de la I.M.„Miacro" S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Crioledimus" suma de 450 000 lei; autocamionul ***** sau contravaloarea acestuia în sumă de 400 000 lei; autocamionul ***** sau contravaloarea acestuia în sumă de 150 000 lei; autocamionul *****sau contravaloarea acestuia în sumă de *****; cisterna pentru gaz sau contravaloarea acestuia în suma de 300 000 lei; camera pentru gazare sau contravaloarea acestuia în sumă de *****; calculatorul ***** sau contravaloarea acestuia în sumă de 5 192 lei; calculator ***** sau contravaloarea acestuia în sumă de 1 630 lei, motobloc sau contravaloarea acestuia în mărime de 5 630 lei.

A mai indicat că, încheierea tranzacției de vânzare a avut drept scop scoaterea de active din cadrul societății cu răspundere limitată „Crioledimus" și achitarea preferențială față de societatea cu răspundere limitată „Miacro" în detrimentul celorlalți creditori, iar în rezultat nu au fost stinse creanțe proporțional față de ceilalți creditori.

La data de 31 ianuarie 2024 pârâtul societatea cu răspundere limitată „Miacro" (în proces de insolvabilitate), în persoana administratorului insolvabilității Bunescu Gheorghe, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată și cererii de modificare a pretențiilor, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Invocă că, în rezultatul verificării actelor anexate la cererea de chemare în judecată și a documentelor contabile, și cu răspunsul Agenției Servicii Publice, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția înmatriculare vehicule, a constatat că suma contractului de vânzare-cumpărare a autovehiculul a constituit *****, ci nu 350 lei.

Susține că, în contractul de vânzare-cumpărare s-a strecurat o eroare tehnică în scrierea și s-a omis cuvântul „mii", or, în acest sens este factura fiscală ***** din 31.07.2020 și ulterior actul de predare-primire a dreptului de proprietate din data de

13.08.2020 unde este expres indicat că „cumpărătorul prea dreptul de proprietate asupra autocamionului ca face obiectul contractului de vânzare-cumpărare din 31.07.2020 în conformitate cu factura fiscală seria *****”.

Tot, potrivit actului de primire-predare din data de 13 august 2020 indică că, „ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare din data de 31 iulie 2020, vânzătorul transmite, iar cumpărătorul prea dreptul de proprietate asupra autocamionului ce face obiectul contractului de vânzare-cumpărare din data de 31 iulie 2020, conform facturii seria *****”.

Atenționează că, conform pct.10.1 rândul 4 facturii seria ***** din data de 31 iulie 2020 este indicat că automobilul *****– 1 bucată, cu valoarea de *****.

A relevat că, probele anexate de lichidatorul societății cu răspundere limitată Gîndea Anatolie sunt declarative, nu corespund realității și duc în eroare participanții la proces. Ele nu sunt analizate incomplet și doar bazîndu-se pe eroarea mecanică admisă în contract și urmau a fi examinate în cumul cu actele contabile și juridice aferente tranzacției.

Cere respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Lichidatorul S.R.L. „Crioledimus” Gîndea Anatolie în ședință de judecată a susținut acțiunea civilă înaintată împotriva pârâtului societății cu răspundere limitată „Miacro” și a solicitat admiterea cererii pe motivele invocate în acțiunea civilă.

A menționat că pârâtul face trimitere la factura fiscală din data de 31 iulie 2020, potrivit cărora a fost vândute bunuri mobile în sumă totală de 2 012 452 lei.

A explicat că procedura de insolvabilitate în privința societății cu răspundere limitată „Crioledimus” a fost intentată la data de 2 martie 2021. Potrivit extrasului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice în calitate de administrator statutar al societății cu răspundere limitată „Crioledimus” a fost desemnat ********** iar al societății cu răspundere limitată „Miacro” a fost desemnat tot *****.

Din aceste considerente, tranzacția de vânzare-cumpărare a avut drept scop scoaterea de active din cadrul societății cu răspundere limitată „Crioledimus” și de a achita preferențial față de societatea cu răspundere limitată „Miacro” în detrimentul celorlalți creditori.

Consideră că, speței sunt aplicabile prevederile art.105 alin.(1) lit.g) din Legea insolvabilității. A concretizat că, în prezent nu cunoaște starea de fapt și de drept a bunurilor indicate în factura. Nu cunoaște dacă la încheierea tranzacției au mai stat alte acte, deoarece la sesizarea administratorului statutar pentru prezentarea actelor contabile, nu i-a fost prezentat decât careva facturi fiscale.

Cere admiterea cererii de chemare în judecată cu declarare nulă contractul de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, declararea nulă a facturii fiscale nr.***** din data de 31 iulie 2020, aducerea părților la poziție inițială și revendicarea bunurilor imobile or contravaloarea acestora.

Pârâtul societatea cu răspundere limitată „Miacro" (în proces de insolvabilitate), în persoana lichidatorului Bunescu Gheorghe în ședință de judecată nu s-a prezentat, însă a depus referință și cerere privind examinarea pricinii civile în lipsa sa, fapt confirmat prin materialele dosarului, astfel în conformitate cu art.206 alin.(3) Cod de procedură civilă instanța de judecată ajunge la concluzia de a examina în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând actele cauzei în raport cu prevederile legale pertinente, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie împotriva societății cu răspundere limitată „Miacro" (în proces de insolvabilitate), privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, declararea nulă a facturii fiscale din data de 31 iulie 2020, aducerea părților la poziție inițială și revendicarea bunurilor mobile, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din raționamentele ce succed.

Din materialele dosarului instanța de judecată a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) nr. 2i-2/2021 din data de 2 martie 2021 s-a constatat insolvabilitatea și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului și de dizolvare a debitorului societatea cu răspundere limitată „Crioledimus", fiind ridicat dreptul de administrare a lui ***** (f.d.46).

Ulterior, la data de 1 februarie 2023, lichidatorul S.R.L. „Crioledimus" Gîndea Anatolie a depus în adresa instanței de insolvabilitate cerere împotriva societății cu răspundere limitate „Miacro" (în proces de restructurare), prin care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului mobil, unitatea de transport de model *****nr.înmatriculare *****, repunerea părților în poziție inițială (f.d.2).

Iar, la data de 3 ianuarie 2024, lichidatorul S.R.L. „Crioledimus" a depus o cerere concretizată privind anularea actelor juridice și tranzacțiilor debitorului societății cu răspundere limitată „Crioledimus", privind declararea nulă a contractului vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, încheiat între debitorul societatea cu răspundere limitată „Crioledimus" și terțul dobânditor societatea cu răspundere

limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) privind înstrăinarea unității de transport *****nr.înmatriculare *****declararea nulă a facturii fiscale seria ***** din data de 31 iulie 2020, aducerea părților în poziția inițială, revendicarea de la societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) și predarea în masa debitoare a societății cu răspundere limitată „Crioledimus” a bunurilor mobile, (f.d.43-45)

Din materialele cauzei, instanța atestă că la data de 31 iulie 2020, societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” în calitate de vânzător, și societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate), în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport de model *****, nr.de înmatriculare *****(f.d.53).

Conform datelor înscrise în contractul de vânzare cumpărare din data de 31 iulie 2020, prețul mijlocului de transport model *****, nr.de înmatriculare *****constituie suma de trei sute cincizeci lei.

Însă, conform actului de predare-primire a dreptului de proprietate din data de 13 august 2020, vânzătorul societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” a transmis, iar cumpărătorul societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) a preluat dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport de model *****, nr.de înmatriculare ***** ce face obiectul contractului de vânzare-cumpărare din data de 31 iulie 2020, în conformitate cu factura fiscală seria *****.

Prin urmare, instanța a remarcat că prin factura fiscală seria ***** din data de 31 iulie 2020, societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” a transmis către societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) unitatea de transport de model *****, nr.de înmatriculare *****indicând valoarea mărfii în sumă de ***** (f.d.54).

În concluzie, instanța de judecată va reține valoarea mijlocului de transport în conformitate cu datele înscrise în factura fiscală seria ***** în sumă de *****.

Conform art.308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art.992 alin.(1) și (2) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.
Potrivit art.993 alin.(1) și (2) Cod civil, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conținutul lor.

Totodată, articolul 993 alin. (3) și (4) Cod civil prevede că, cu excepția cazului în care se prevede în mod expres contrariul sub sancțiunea nulității, părțile contractante pot, prin contract, să deroge de la acele dispoziții cuprinse în prezenta carte care se referă la drepturile, obligațiile şi alte efecte juridice produse de contract, inclusiv distribuirea riscurilor. Părțile contractante pot de asemenea să deroge de la dispozițiile legale cuprinse în celelalte articole ale prezentului cod, în legile speciale și alte acte normative care se referă la drepturile, obligațiile și alte efecte juridice produse de contract, inclusiv distribuirea riscurilor, dacă din modul de exprimare a dispoziției, din conținutul sau din contextul ei nu rezultă în mod neîndoielnic că dispoziția legală este imperativă.

Conform prevederilor art.1108 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Prevederile art.1111 alin.(1) Cod civil, stipulează că, prețul bunului trebuie să fie exprimat în bani.

Instanța reiterează că, în conformitate cu art.104 alin.(1) lit.a) și c) din Legea insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenţionale) în vederea anulării următoarelor acte juridice: a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor; c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită;

Iar, conform prevederilor art.105 alin.(1) lit.g) al Legii insolvabilității nr.149/2012, (1) După intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenţionale) în vederea anulării actelor juridice încheiate de debitor în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, dacă acestea sunt în dauna intereselor creditorilor, cu următoarele persoane: g) cu persoana juridică în care persoana fizică care cade sub incidența lit.a)–e) şi/sau persoanele afiliate acesteia fie dețin mai mult de 20% din capitalul social sau din drepturile de vot, fie sunt membri ai or*****ului de conducere.

Conform art.327 alin. (1), (2) și (3) Cod civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută). Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă). În cazul în care natura nulităţii nu este prevăzută expres şi nici natura interesului ocrotit nu reiese în chip neîndoielnic, actul juridic este anulabil.

Conform art. 328 alin. (1), (2) și (3) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora. Atît acţiunea în constatare a nulităţii absolute, cît şi excepţia de nulitate absolută sînt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acţiunile privind aplicarea efectelor nulităţii absolute conform art.331, indiferent dacă sînt introduse împreună cu acţiunea în constatare a nulităţii absolute sau după admiterea acestei acţiuni.

La rândul său, art. 330 alin. (1) din Codul civil prevede că, nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Conform art. 334 alin. (1) – (4) din Codul civil, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule. Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziţii legale imperative sînt nule sau anulabile dacă această sancţiune este prevăzută expres de dispoziţia legală încălcată (nulitatea expresă). Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziţii legale imperative ce nu prevede expres sancţiunea nulităţii sînt nule sau anulabile dacă această sancţiune trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziţiei legale încălcate să fie atins (nulitatea virtuală). Dispoziţiile prezentului articol se aplică în măsura în care dispoziţia legală încălcată nu stabileşte o altă consecinţă a încălcării sale decît nulitatea actului juridic sau a clauzei.

În contextelor prevederilor legale enunțate *supra*, studiind clauzele contractului de vânzare-cumpărare din data de 31 iulie 2020, raportându-le la probatoriu cercetat în ședință de judecată, instanța de insolvabilitate conchide că nu s-au afirmat caracterul fictiv al tranzacției, la fel nu s-a dovedit intenția debitorului de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, precum și care a afectat drepturile creditorilor.

Mai mult decât atât, deponentul cererii nu a prezentat nici o probă care ar demonstra circumstanțele că a existat scopul scoaterii de active din patrimoniul debitorului, respectiv nu s-a dovedit că contractul de vânzare-cumpărare din data de 31 iulie 2020, necesită a fi anulat.

În acest sens, instanța va reține că contractul de vânzare-cumpărare indică prețul unității de transport suma de 350 lei, scrisă în litere, or, prin factura fiscală seria ***** din data de 31 iulie 2020, se atestă faptul că societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” a transmis către societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) unitatea de transport de model *****, nr.de înmatriculare *****cu valoarea mărfii în sumă de *****, stare de fapt ce se confirmă și prin actul de predare-primire a dreptului de proprietate.

Așadar, fără de a aduce atingere voinței părților contractului de vânzare-cumpărare din data de 31 iulie 2020 cu privire la prețul contractului, instanța de insolvabilitate nu constată niciun indiciu de micșorare a valorii bunurilor imobile care au constituit obiectul contractului de vânzare-cumpărare (în valoare de *****) și nici intenția debitorului de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor.

Referitor, la argumentul prejudicierii masei debitoare a societății cu răspundere limitată „Crioledimus”, instanța de insolvabilitate consideră că reclamantul nu a dovedit că interesele căror creditori a fost prejudiciată masa debitoare.

Complementar, instanța de judecată conchide că nu a fost dovedit nici temeiul anulării contractelor de preluare a datoriei conform art.105 alin.(1) lit.g) al Legii insolvabilității, şi anume prezența persoanelor afiliate acesteia, între societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” și societatea cu răspundere limitată „Miacro”, or, persoanele juridice sunt or*****izații de sine stătătoare, deținând un patrimoniu propriu și distinct, dobândind în nume propriu drepturi patrimoniale și asumându-și obligații.

Complementar, instanța a reținut că conform facturii fiscale seria ***** din data de 31 iulie 2020, societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” a transmis către societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) unitatea de transport de model *****, unitatea de transport de model *****, unitatea de transport de model *****, cisternă pentru gaz în valoare de 300 000 lei, cameră pentru gazare în valoare de *****, calculator de model ***** în valoare de 1 630 lei, calculator de model ***** în valoare de 5192 lei, motobloc în valoarea de 5 630 lei.

Având în vedere cele constatate, lichidatorul *****dea Anatolie, invocă în acțiune că, debitorul societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” a încheiat o

tranzacție de vânzare, având scop scoaterea activelor (bunurilor indicate în factura fiscală seria *****) din patrimoniul societății cu răspundere limitată „Crioledimus”, instanța consideră că lichidatorul nu a identificat raportul juridic în temeiul căruia bunurile - unitatea de transport de model *****, unitatea de transport de model *****, unitatea de transport de model „*****, cisternă pentru gaz în valoare de 300 000 lei, cameră pentru gazare în valoare de *****, calculator de model ***** în valoare de 1 630 lei, calculator de model ***** în valoare de 5192 lei, motobloc în valoarea de 5 630 lei, au fost transmise de la societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” a transmis către societatea cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate).

Or, cu certitudine s-a stabilit existența raportului de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport de model *****, nr.de înmatriculare *****excepția fiind celelalte bunuri indicate în factura fiscală.

La acest segment, instanța de judecată consideră că reclamantul în mod eronat a contestat factura fiscală în calitate de acte juridic subsecvente, or factura fiscală reprezintă modalitatea de executate a unui contract, așa cum prevăd clauzele contractuale, ci nu acte juridice separate.

Fâță de aceste considerente, instanța de judecată consideră că cerința lichidatorului de a declara nulă factura fiscală seria ***** este neîntemeiată și necesită a fi respinsă.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Instanța notează că, lichidatorul societății cu răspundere limitată „Crioledimus”, în procedura simplificată a falimentului, Anatolie Gîndea nu și-a exercitat sarcina probațiunii în judecată și nu a demonstrat temeinicia solicitării cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare cumpărare nr.1 din data de 31 iulie 2020 și a facturii fiscale seria *****.

Subsecvent, este neîntemeiată și solicitarea cu privire la revendicarea din contul societății cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate) și predarea în masa debitoare a societății cu răspundere limitată „Crioledimus” a bunurilor.

Pe cale de consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Crioledimus” Gîndea Anatolie împotriva societății cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate), privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, declararea nulă a facturii fiscale din data de 31 iulie 2020, aducerea părților la poziție inițială și revendicarea bunurilor mobile.

Conform art.86 alin.(2) Cod de procedură civilă, persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanța de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anularea actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor acordate, a tranzacțiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărârilor judecătorești adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.

Iar, în conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În contextul celor enunțate, instanța reține că debitorul insolvabil societatea cu răspundere limitată „Crioledimus”, la înaintarea prezentei acțiuni urma să plătească taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.

Reieșind din faptul că prin hotărârea judecătorească, pretențiile debitorului insolvabil societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” necesită a fi respinse, taxa de stat urmează a fi încasată de la debitorul insolvabil, societatea cu răspundere limitată „Crioledimus”, în proces de faliment, întrucât acțiunea privind anularea actelor juridice este respinsă.

În contextul celor enunțate, ținând cont de dispozițiile art.3 alin.(1) lit.b) al Legii taxei de stat nr.1216/1992 (în vigoare la data depunerii cererii), instanța consideră că există temei legal de a încasa taxa de stat, dar nu mai târziu de 6 luni de la data adoptării prezentei hotărâri, de la debitorul societatea cu răspundere limitată

„Crioledimus”, în procedura falimentului, în beneficiul statului, suma în mărime de 50 000 lei.

Pentru aceste motive și în conformitate cu dispozițiile art.8 alin.(1), 104, 105 al Legii insolvabilității nr.149/2012, art.94, 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e

Cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Crioledimus” Gîndea Anatolie împotriva societății cu răspundere limitată „Miacro” (în proces de insolvabilitate), privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din data de 13 august 2020, declararea nulă a facturii fiscale din data de 31 iulie 2020, aducerea părților la poziție inițială și revendicarea bunurilor mobile, se respinge ca fiind neîntemeiată. ,

Se încasează, dar nu mai târziu de 6 luni de la data adoptării prezentei hotărâri, de la reclamantul societatea cu răspundere limitată „Crioledimus” (*****) suma în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de taxa de stat, sumă de care a fost scutit reclamantul la data depunerii acțiunii civile.

Hotărârea cu drept de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești).

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Ludmila IARMALIUC
copia corespunde originalului
judecătorul Ludmila IARMALIUC